

Vivaah - Vishwaprakash (Sanskar) C

Note - Published in Department of Prayog

गच्छीः पति लोकमाविशान्नो भवद्विपदेशं चतुष्पदे तापूषं ह्यि वलमा मेरय स्वयस्यां बीजं मनुष्यावपेति या
न ऊरू उशती विस्रयाते यस्या मुशंतः प्रहरामशोपं इति तिस्त्रोजपित्वा आरोहोरुमित्यनुवाकं समावेशने ज
पेत् आरोहोरुमुपबर्हस्वबाहुं परिष्वजस्वजायां रुमनस्यमानस्य पुष्पतं मिथुनौ सयोनी बर्हीं प्र
जां जनयंतीं सरैतसा आर्द्या रण्या यत्रामंथसु रुषं पुरुषेण त्राक्रः तदेतौ मिथुनौ सयोनी प्रजयाम्
तेने हगच्छतं अहं गर्भमदधामोषधी धहं विश्वेषु भुवने घंतः अहं प्रजा अजनयत्पितृणामहं जरिभ्यो
अपरीषु पुत्रान् पुत्रिणेमा कुमारिणा विश्वमायुर्व्यश्रुतं उभाहिरण्यपेशासावीति होत्राकृतद्वसूदश
स्यंत्वा मृतायकं समूधो रोमशं हथो देवेषु कृणुतो दुवः इति जपेदन्योयैनामभिर्नत्रयेत् ततः आ

Brihanmandiradhishwar Deshikendra
Shrimad Gokulnathji Maharaj
(Mumbai)

P
R
A
B
O
D
H
O
T
S
A
V

2023

चार्याय दक्षिणां गोमूत्रं दत्त्वा गणपतिप्रार्थनां कृत्वा समिधिः आत्मनि वाग्निं समो रोपयेत् समिदो रो
पणमंत्रः ॐ अयं ते यो निर्ऋतियो यतो जातो अरोचथाः तं जानन्नग्नो ह्यारोहाथानो वर्धयारयिं सक
न्मंत्रेण द्विस्तूर्ण्मीसैकं कुर्यात् सुरक्षणं च कुर्यात् पुनर्द्वितीयद्वितीयहोमकाले अक्षतैः सह तां समिधं
गृहीत्वा आजुह्वानः सप्रतीकः पुरस्तादग्नेस्त्वं यो निमासीदसाध्या अस्मिन्सधस्ते अधुत्तरस्मि
न्निश्वेदेवायजमानश्च सीदतां पुद्गुधय स्वाग्ने प्रतिजागृह्ये नमिष्टापूर्ते सः सजेथा मयंच पुनः
कृण्वं स्त्वापितरं युवानमन्वातां सीत्त्वयितंतु मेतं इति द्वाभ्यां लौकिकानौ समधंनिधायोपासनं
कुर्यात् यद्वायाते अग्ने यज्ञियातन्स्रायेद्यारोहात्सामानं अछावसूनि कृण्वन्नस्मेन र्यापुरूणि

यज्ञोभूत्वायज्ञमासीदस्वां योनिं जातवेदोभुवजा जायमानः सक्षयणुहि इति होमांते दक्षिणहस्तमग्नेो प्रति तप्यमु
 खेनिधाय उष्माणं मुखै प्रवेश्यात्मनि समारोपणं कुर्यात् पुनर्होमकाले उपाचरोहजातवेदः पुनस्त्वं देवेभ्यो हव्यं
 वहनः प्रजानन् आयुः प्रजां रथिमस्मारुधे जज्ञेऽदीदिदि नोदुराणे इत्यतः प्रविष्टमग्निमूर्ध्वमुत्सृज्य लौकिका
 ग्नेो साक्षतसमिधं निदध्यात् तत्र औपासनं कुर्यात् तथा अक्षतावेधमादाय सम्यग्वायुं निगृह्य च मंत्रमुक्त्वा ह
 स्ववन्दि वेधमग्नेो विनिक्षिपेत् पृथिव्याः भेरुपृष्ठऋषिः स्रतलं छंदः कूर्मो देवता आसने विनियोगः पृथ्वित्वा
 याधतालोका देवित्वं विष्णुनाधता त्वं च धारय मां देवि पवित्रं कुरु चासने इत्यासनं कुर्यात् तत्र कन्यादानस्थ
 ले शुक्लपीत रक्तत्रयामन्त्रिचदितं तुलैः कृतचतुष्कोपरिपंचवर्णैर्त्विग्भितो मामहेश्वर लक्ष्मी नारायण प्रति
 तत्रोपविश्य प्राणायामादि सर्वमौपासनं कुर्यात् । अथ चतुर्थो होमानंतरं कुलाचार प्राप्तं कुर्यात् ॥ शोधोद्वितीयावलेः २

प्राणानायम्य ॥ अद्येत्यादितिथिश्रवणंतेवधाः सोभाग्यावाह्यर्थमुमामहेश्वरलक्ष्मीनारायणवसंतादिषड्भूतानांपूजनं प्रतिष्ठांचकरिष्यइतिसंकल्प्य

चप्रतिष्ठांपूजां

सपिधानचित्रितघटंसंस्थाप्यतत्रोमामहेश्वरादिवसंतादिषड्भूतानांचकुर्यात् तत्रतदस्त्रमित्रावरुणेति प्रति
ष्ठा गौरीर्माया त्र्यंबकं यजामह इति उमामहेश्वरपूजा श्रीश्वतेलक्ष्मीश्वरसहस्रशीर्षेतिलक्ष्मीनाराय
णपूजावसंतेनर्तुनेतिवसंतादिषड्भूतपूजा अथैवसंतेनर्तुनादेवाः वसवस्त्रिवरता स्मृतं रथंतरेणतेजसा
हविरिंद्रेवयोदधुः ग्रीष्मेणदेवाः क्रतुनारुद्राः पंचदशे स्मृते हतायत्रासाबलं हविरिंद्रेवयोदधुः सवर्षाभिर्ऋ
तुनादित्याः स्तोत्रे सप्तदशे स्मृतं वैश्वदेवेण विश्वो जसा हविरिंद्रेवयोदधुः शारदेनर्तुनादेवाः एकविंशत्संक्र
मः स्मृतं वैराजेन श्रियाश्रियं हविरिंद्रेवयोदधुः हेमंतेनर्तुनादेवाः एकैविंशत्संक्रमः स्मृतं वैराजेन श्रि
याश्रियं मरुतरिचित्रणवे स्मृतं बले शंकरेणः सह ॥ हविरिंद्रेवयोदधुः शैश्वरेणर्तुनादेवाः त्रयस्त्रिंशो

मृतः स्तुतं सत्येन रेयतीः क्षत्रं हविरिद्रेव यो दधुः पूजां विधाय दीपावली कृत्वा शुकुल्यादिने वैशं दत्वा त्रिः
 स्थितो भामहेश्वर पूजां विधाय सुमंगली रियं वधूरिति सिंदूरं च धोत्वा सुवासिनीभ्य उमामहेश्वर प्रीतये सौ
 भाग्य प्राप्तये चणक कृत्वा गदि पूरितवेणु पात्राणि दापयित्वा देपत्योर्लवण तं तुलनिर्मित दक्षिणोत्तरदिक् स्थि
 तहस्त्या रोह णं कारयेत् आत्मन इन्द्रं कर्म तत्रि चं ग्रामः संग्रभाय महाहस्तौ दक्षिणे नेति प्रदक्षिणे नह त्रिः
 स्त्या रोह णं कारयित्वा ततो मिथुन ब्राम्हणेभ्यो न्येभ्यः सुवासिनीभ्यश्च तांबूलानि दापयेत् ततो वधूवरयोस्तांबू
 लानि भोजयेत् ततः आशिषो गृहीत्वा ब्राम्हणान्वि सर्जयेत् नागवत्या रव्ये लौकिकं कर्म समाप्तं अथ विवाहा
 र्यं च मदिने दशमे वा कंकणस्तं भबलिः तत्र विवाहार्थं आवाहित देवता वि सर्जनं करिष्ये पंचपालिकाः मं

उपदेवतामात्कालिदेवताः कंकणं च प्रत्येकं संपूज्य नैवेद्यं निदत्वा यंतु देवगणा इति विसर्जयेत् कंकणमंत्राभ्यां कंक
 णं मोचयित्वा इष्टबंधुभिः सह भुंजीयात् आशिषो वाचयेत् इति कंकणमोचनं अथान्वारंभणीया यदि चतुर्थी हो
 ममध्ये पौर्णमासी प्राप्नोति तस्यां पौर्णमास्यां मन्वारंभणीयां कृत्वा प्रतिपदि स्खालीपाकं कुर्यात् चतुर्थी होममध्ये
 तु प्राप्यते यदि पूर्णिमा प्रक्रम्य यागः कर्तव्य अन्वाधामपुरः सरभिति अथ प्रयोगः प्रातरौपासनं कृत्वा प्रा
 णान्वायम्य नमदर्शपूर्णमासं स्खालीपाकसिद्ध्यर्थं मन्वारंभणीयेन स्खालीपाकेन यक्ष्ये तत्र अग्निरग्निवि
 ह्म सरस्वती सरस्वानग्निर्भगीचेति प्रधानदेवताः स्विष्टकृदंगदेवता ब्रह्मि मयंचरु इव्यभिति चरुः श्रप
 यित्वा अग्निं प्रज्वालनाद्याज्यभागान्ते मुरगाहुतिं हुत्वा सरस्वत्यै स्वाहा इदं सरस्वत्यै सरस्वते स्वाहा सर

स्वतेदं इति द्वे आहुती जुहुयात् यतः अमावास्या चै सरस्वती पूर्णमासः सरस्वति निति श्रुतेः अथवा पूर्णा पश्चादुत्त
 पूर्णा पुरस्तादुन्मध्यतः पूर्णमासी जिगाय तस्यां देवा अधि संवसंतो उत्तमेनाक उद्दमादयंताः स्वाहा पूर्णमास्ये
 यत्से देवा अदधुर्भागधेयममावास्ये संवसंतो महितासानो यज्ञं पिपृहिविष्वगारं रथिनो धेहि सुभगे सुवीरः

या ३४

स्वाहा आमावास्योदं इत्याज्याहुती जुहुयात् ततः स्तूपस्तोर्यं चरुमध्यो द्विरवदाय सकृदभिघार्यं पुर्यात्
 मन्वारध्यायां अग्नये स्वाहा अग्नये इह पुनस्तथैवावदाय अग्नाविष्मभ्यां स्वाहा अग्नाविष्मभ्यां सर
 स्वस्यै स्वाहा सरस्वत्यै सरस्वते स्वाहा सरस्वते अग्नये भगिने स्वाहा अग्नये भगिने सिष्टकृदर्थं चरुम
 भिघार्यं स्तूपस्तोर्यं उत्तरार्धात् सकृदवदाय द्विरभिघार्यं अग्नये सिष्टकृते स्वाहे यत्तरार्धं पूर्णार्धं हुत्वात्या
 थु

शिष्टं २

ग

भि

गः सर्वत्रसंमः तथाविधिरत्नकारिका अभिघार्यचरुं त्रिष्टं हविं प्रत्यंघारयेत् प्रधानहोमेषु बहुषंते प्रत्य
भिघारणैलेपं प्राश्यान्वम्य समिस्सन्नहनमग्नावाधाय जयादिसमस्ताराष्ट्रभृत् अनाज्ञातादीन् दुहोत्त
रपरिषिचनं ब्रम्हविसर्जनांते तथात्रिंतेषु शांतिहोमेषु विभ्रष्टेषु चोच्यते चरुं प्रधानकेचैव ज्ञान्या
एव न संवायः प्रथमचरुरिति स्मार्तान्वारंभणीयात्तदनंतरमन्वाधानं कुर्यात् अत्रमूलकारिका अग्निः
स्तथाग्नासहितः श्वविष्णुः सरस्वती चैव तथा सरस्वान् अग्निर्भगी स्विष्टकृदंगदेवता श्रीहीमयेन
चरुणासयः श्वोवायक्ष्ये तत्रसांगाः सर्वादेवताः सन्निहिता भवंतु विद्यदसि विद्यमेपाप्मानमृतात्सत्यमु
पैभि इत्यपः स्पृशेत् अमावास्यायाममावास्येनेति विशेषः अग्रयेजुष्टं निर्वपा भीतित्रिस्तृष्मी चतु

३ ॥ १ ॥ अग्निरैतेक्रमेण देवांश्च हुनेज्यादीन् इत्यन्वारंभणीयेष्टिः अथान्वाधानं पर्वणि प्रातरौपासनं हुत्वा प्रा ॥
॥ णानायम्य अद्येत्यादिवोर्णमास्येनाग्नेये न स्थास्तीपाकेन चक्ष्येतत्राग्निः प्रधानदेवतास्विष्टकृ ॥ व. ३

प्रतिष्ठापितौपासने हुत्वा पत्यवं
तीतं हुत्वा न च मुष्टीत् ३

२ ऊक्तावर्हिःसमंजनंकुर्यात् ॥ परिधिप्रहरणं नास्ति ॥ परिधीनपसार्यसंस्त्रावं २ अयं शोधः द्वितीयपंक्तेर्ज्ञातव्यः ॥ ५२

गः सर्वत्रसंभः तथाविधिरत्नकारिका अभिघार्यचरुं त्रिष्टं हविं ^{भि} प्रस्यंघारयेत् प्रधानहोमेषु बहुष्वंते प्रस्य
भिघारणैलेपं प्राश्यान्वम्य समिस्सन्नहनमग्नावाधाय जयादिसमस्ताराष्ट्रभृत् अनाज्ञातादीन् हृत्वोत्त
रपरिषिंचनं ब्रह्मविसर्जनांते तथा ब्रतेषु शांतिहोमेषु विभ्रष्टेषु वृषोत्सवे च शै प्रधानकेचैव शान्त्या
एचनसंवायः प्रथमचरुरिति स्मार्तान्वारंभणीयात् इतरेषु मन्वाधानंकुर्यात् अत्रमूलकारिका अग्निः
स्तथाग्नासहितः श्वविष्णुः सरस्वती चैव तथा सरस्वान् अग्निर्भर्गो ^{भि} स्विष्टकृदंगदेवता श्रीहीमयेन
चरुणासद्यः श्वोवायश्च्ये ^{भि} तत्रसागाः सर्वादेवताः सन्निहिता भवंतु विद्युदसिविद्यमेपाप्मानमृतात्सस्यसु
पैमि इत्यपः स्पृशेत् अमावास्यायाममावास्येनेति विविशेषः अग्नयेजुष्टं निर्वपा ^{भि} मीतित्रिस्तूष्मीचत्

३ ॥ इति अग्निरेतेक्रमेण देवांश्च हुनेज्यादीन् इत्यन्वारंभणीयेष्टिः अथान्वाधानं पर्वणि प्रातरौपासनं हुत्वा
॥ जानायम्य अद्येत्यादिवोर्णमास्येनाग्नेये ^{भि} नस्त्रालीपाकेन चक्ष्येतत्राग्निः प्रधानदेवतास्विष्टकृ ॥ व

र्थमन्वापरुपंचमइतिनिरूप्याग्रयेसुं प्रोक्षामीतिप्रोक्षणाधिश्चपणादिस्त्रालीपाकवत् षट्पात्रप्रयोगायग्नि
 मुखंतेततः स्क्रुच्युपस्तीर्यद्विरचरायसरुदभिघार्य त्रिष्टं चरुमभिघार्य अग्नये स्वाहेतिजुहोतिततः स्विष्ट
 कृतंहुत्वा समिधं मिध्मसन्नहनंहुत्वा = जयाद्यनाजालान्हुत्वा बर्हिः समंजनं परिधिप्रहरणं कृत्वा संस्वा
 यंहुत्वा उत्तरं परिषिच्य ब्रह्मविसर्जनांते रश्मि रसीत्यपउपस्पृशेदिति सर्वं कुर्यात् अत्र च षमदक्षिणानास्ति
 पूर्णपात्रं दक्षिणा अष्टमुष्टिभवेत्किंचिक्किंचिच्चत्वारिपुक्कलं पुक्कलान्येव चत्वारि पूर्णपात्रं न दुच्यते तस्या
 ग्निहोत्रिको वा विधिः स्यात्तस्य प्रयोगः चरुं पक्का चतुष्पात्रप्रयोगायग्निमुखंते चरुणा सुचंपूरयित्वा
 तत्रैव भागत्रयं कृत्वा अग्नये स्वाहेत्येकभागं हुत्वा तच्छेषं दक्षिणतो भूम्यां पितृभ्य इदं नममेति प्राचीनां वीती २९
 मुत्तरतो भूम्या मोषधिभ्य इदं नममेति लेपं निमृज्या अग्नये स्वाहेतिदि
 तीयभागं कृत्वा

६

लेपनि नृज्य अयश्चिष्टतीर्थभागात्किञ्चित् प्राश्यान्वम्य पुनः प्राश्यान्वम्योद्ग्राह्यो घृष्यशेषं भक्षयि
त्वाहस्तं निर्लिह्यान्वमेत् ततो नाज्ञातादि प्रायश्चित्ताहुतीर्हुत्तोरपरिषेचनादिकुर्यात् यश्चिरसीत्यपउप
स्थेत् यदि प्रथमपर्वणि ग्रहणमधिमासो मूढपौषमासो वा स्यात् तर्हि प्रथमपर्वणि नोपक्रमं कुर्यात्
तत्कृतौ समाप्तः प्रतिपद्योमः पश्चिक्त्थो मकर्मवैश्वदेवो मूढे ग्रहणे चंडस्य योः मलिन्मुचे तथा
पुष्पेनान्वारंभणमिष्यते ग्रंथांतरेपि खंडे पाते च संक्रांतौ मूढजन्मदिने गृहे वैध्यामिष्टिसंधानं कर्तुं
दास्यशुक्षय एवमादिनिमित्तेन न कस्मिन्प्रप्यमेगने कुर्यात्पश्चिक्त्थं होममिति सोमविदेजगुः अद्य
तिपंनेखलुपोर्णमासे दर्शयेष्टिं पश्चिक्त्थमाख्यां कुर्यात् प्रयत्नेन सदा द्विजातिः संवत्सरे च यपत्रौ

प्रयुक्ते अथ प्रयोगः प्राणो नायम्यममप्रथमप्रतिपदः एकस्याप्रतिपदो वा अतिक्रमदोषप्रायश्चित्तार्थं प
थिप्रयोगः प्राणाकृदिष्टयायक्षेत्रुरुश्रपयित्वा अग्रयेपथिकृते स्वाहेति शेषं प्रथमप्रतिपदिष्ट्यासमा
नं समाप्तः पथिकृत्सहोमः अथ विभ्रष्टेष्टिः गुरुमूदादिभिर्दोषैर्निमित्तेन च केनचित् द्वितीयवर्षति
क्रांतौ विभ्रष्टेष्टिर्विधीयते अन्नयेन तथेन्द्रायसामायस्विष्टकस्युतुः हावयेदिध्यतं त्रेण विभ्रष्टेष्टिं ज
यादिकामिति चरुं श्रपयित्वा जुह्यात् शेषं पथिकृष्ट्यासमाने इति विभ्रष्टेष्टिः अथ वैश्वानरेष्टिः
सुतदाविधेया इत्यत्रिः विष्णुरपि दिनमासादिभिर्दोषैर्हेतुभिः कैश्चिदप्यथ अतीताप्रतिपत्तेकापथि
कञ्चमिच्छति अतिक्रान्ताद्वितीयश्चेद्विभ्रष्टेष्टिं जुहावयेत् यद्यत्तृतीयां तदिष्टिं वैश्वानरीं चरेत् ॥

अथप्रयोगः प्राणानायम्येष्टिचयातिक्रमदोषपरिहृगतयं वैश्वानरीष्टयायक्ष्ये तत्राग्निर्वैश्वानरोवरु
णोद्धेकावाइतिलिस्त्रः प्रधानदेवताः शिष्टरुदंगदेवताः एकमेवाग्नीहिमयंहविस्त्रिधाविभज्यत्रि
हविषेचरुणाद्धमसंवेणसद्योयक्ष्ये तत्रसांगाइत्यादिपूर्ववत् (सम्भार) प्रपयित्वाग्निं नुखांतेअवदान
क्रमेणादायेजुहुयात् वैश्वानरोनर्त्त्याएष्टोदिवीतिमंत्रद्वयंअग्नयेवैश्वानरायेदं अवसेदुः उहुत्तम
मितिमंत्रौवरुणायदधिक्रावुणः आदधिक्राइतिमंत्रौ दधिक्रावभ्यः शिष्टरुतंहत्वाशेषंप्रथमप्रतिप
द्वस्समापयेत् अजीजनदिति विश्वप्रकाशाभिधपस्थतौ तत्कृतेतुवैश्वारयागएषः चतुर्थ्यामतिपन्ना
यांप्रतिपद्यग्निमान्द्विजः निर्वपेद्विधिनासम्यक् संतुमतेग्नये इमांसंतुमतीमिष्टिपुनः संधानपूर्वि

कां अतिक्रमेग्निविच्छेदे कुर्यात्सूर्यिकांब्रुवे तदाहविष्णुः पंचम्यामिति पंचायां प्रतिपद्यग्निमिद्वये पु
 नः संधामग्नेवक्ष्येते साग्निरपि द्विजः पुनः संधानमग्नेवक्ष्यते अन्वाधानविस्मरणे अन्वाधान
 मरुत्वेव समिध्यात्मनि वायदि आरोपितो न लस्तत्र मंत्रपूर्वतदानलं विसृज्य लौकिके वाग्ना बलं
 कुर्यात्प्रसिच्यते पुनस्त्वादित्यमंत्रेण निदध्यात्समिधततः श्रद्धां मेधां मिति प्रोच्य नमस्कृतु पूर्वव
 त् अन्वादध्यात्प्रयत्नेन भुंक्ते विसृज्य चेद्यदि सायमौपासनं कृत्वा अज्ञानाज्ञातत्रयेण च हुत्वा
 वायदि वाजत्या पूर्ववत्समिधन्यसेत् अन्वादध्याद्यदा सायमतीयादुक्तमार्गतः अनाज्ञातत्रये
 णाथत्वं नः सत्वं न इत्यपि आज्याहुतीः पंचहुत्वाभूरादिव्याहुतीस्तथा अन्वाधानं विधायाथस्त्र

लीपाकं समाचरेत् अन्वाधानेष्टि मध्ये तु ग्रहणे चंद्रसूर्ययोः उदुस्य मुद्दयं चि चंद्रा ज्येनेष्टि माचरेत् सूर्योपरागस्तत्रैव जु
हुया दाहतीत्रयं चंद्रोपरागे तु न योनवो भवति मंत्रतः यमादित्या अनेनापि जुहुया दाहती ह्यं ब्रह्मरक्षीये अन्वाधा
नेष्टि मध्ये च ग्रहणे चंद्रसूर्ययोः प्रायश्चित्तं मुनेश्रेष्ठाः कथं कुर्वन्ति याज्ञिक्याः चंद्रोपरागे जुहुया दक्षमे सोम इत्यत्र आ
प्यायस्वेति च त्रैव सोम पास्तक्रवास्तथा सूर्योपरागे जुहुया दुर्गु सजातवेदसे असत्येनो ह्यर्थं वैवचयो मंत्रा उदाहताः
इति ग्रहण प्रायश्चित्तं अथ वैश्वदेवः गृहस्ते माहरहः पापापनुत्तये पंच महायज्ञाः देवपितृभूतमनुष्यब्रह्मयज्ञाः
तत्र होमो देवयज्ञाः तर्पणं निर्य्या इ च पितृयज्ञः बलिहरणं भूतयज्ञः अन्नदानं मनुष्ययज्ञः वेदपाठो ब्रह्मयज्ञस्त
मुत्तरतो रक्ष्यामः यज्ञचतुष्टयात्मको वैश्वदेवस्तस्य प्रयोगः अथ वैश्वदेवं चतुर्थं दर्शमहः पर्व भवतीति ज्ञात्वा ब्रह्म
पक्रमेदं पश्योर्द्वा दशाह मधः शय्या ब्रह्म च र्यक्षारत्नवण चर्जनं च त्रयोदशो हन उपवास चतुर्दशो हनि पार्वणवहैश्व

देवस्त्रालीपाकं कृत्वा गृहपावहा हविष्यमादाय अन्नसंस्कारद्वारा अन्नसंस्कारार्थं वैश्वदेवं करिष्य इति संकल्प्य विद्यु
 दसीस्य उपस्य इयस्मार्ते पचने वाग्नौ परिषिन्ध्य अग्नये स्व. विश्वेभ्यो देवेभ्यः स्वाहा. ध्रुवाय भूमाय स्वाहा. ध्रुवक्षि
 तये स्वा. अत्युतक्षितये स्वा. अग्नये सिष्टरुते स्वाहा. इदं नमो मेति श्यागः हस्तेनैव जुहुयात् परिषिन्ध्य उत्तर
 त उभे भस्मनि तूर्त्मां हुत्वा परिषिन्ध्य बलीनां पृथग्दिशो संस्कारो हस्तेन परिभ्रज्या वोक्ष्यत्युपपश्चात्समंतं तूर्त्मां
 परिषेचनं तत्रादौ प्राणानायम्यादाय कुंडुनीपवर्णाचुल्हीमार्जनीचोदधान्यपि इति पंचसूनाय नुत्तयेत्ततस्थानान्या
 ऋष्यबलीनिहा करिष्य इति संकल्प्य ततस्स्थानेषु बलिदानस्य सौकर्याभावादेकत्रैवाग्नेः पश्चात्स्रजनदंडाकारेणा
 ग्नेर्गामकरे व्यजनदंडुस्थितिं कृत्वा बलीन्दद्यात् तामरं व्यजनं यामैरित्यग्निध्याने चोक्तत्वात् अथ बलीनां देशे

देशे समवेतानां सकृत्सकृदंते परिषेचनं हुतशेषं सः स्रज्यबलीन्दरेत् अपरेणाग्निं उर्ध्माय स्वाहा अध
र्माय स्वाहा इत्यगपवर्गमुषदधानसंनिधौ देवापृथक्पृथक्परिषिच्य अन्यस्वाहा इति धर्मबलेः पुरस्तादंगार
स्वमध्ये परिषिच्य औषधिवनस्पतिभ्यः स्वाहा रक्षोदेवयजनेभ्यः स्वाहा इत्याहुतिहयंतप्राक् प्रागपवर्गं उ
त्तरपूर्वदेशांगारस्य देवाह्वयोरिकपरिषेचनं ततः अधर्माय बले उत्तरतः प्रागपवर्गं गृह्याभ्यः स्वाहा अवसान
पतिभ्यः स्वाहा सर्वभूतेभ्यः स्वाहा इति चतुर्भिः प्राक्पंक्त्यां कोणदेशे देवासमंतं परिषिच्य अधर्मायेति बले
पुरस्तात्कामाय स्वाहा परिषिच्य शाय्यायां तप्राक् अंतरिक्षाय स्वाहा इति देहेत्यां आहुतिं देवापरिषिच्य तच्चूर्व
तः यदेजति जगति यच्च वैष्टि नान्त्रोभागे यन्नान्त्रे स्वाहा चायवे इदं नमम इति कपारार्गलाहुतिं देवापरिषि

चेत् ततो धर्मायेति बलेर्दक्षिणतः प्रागपवर्गं पंक्त्याकारेण पृथिव्यै स्वाहा अंतरिक्षाय स्वाहा दिवे स्वाहा सूर्याय स्वाहा
 हा चंद्रमसे स्वाहा नक्षत्रेभ्यः स्वाहा इंद्राय स्वाहा बृहस्पतये स्वाहा प्रजापतये स्वाहा ब्रह्मणे स्वाहा इति दशाभिर्ब्रह्म
 सदाने दत्त्वा समंततः परिषिच्य पृथिव्याहतेर्दक्षिणतः प्राचीनावीतीपितृभिर्देवैश्च कवत्पितृतीर्थेन स्वधापितृ
 भ्यः स्वाहेति दत्त्वा अप्रदक्षिणं तूष्णीं परिषिच्य ततः पुनरुत्तरं प्रथ्येन नमोरुद्राय पशुपतये स्वाहा प्रदक्षिणं परिषिचिं
 चेत् ततो देवयज्ञं करिष्ये इति संकल्प्य विसृष्ट्वाग्निं परिषिच्य देवेभ्यः स्वाहेति हविष्यं हुत्वा उत्तरं परि
 षिच्य वृष्टिरसीर्यपस्पृशेत् एवं प्राचीनावीतीपितृयज्ञं करि अग्निर्दक्षिणतो भूमौ हविष्यं महविष्यं च पितृ
 भ्यः स्वधास्त्वितिकुर्यात् प्रदक्षिणपरिषेचनमेवं यज्ञोपवीती भूतयज्ञं अग्नेरुत्तरतो भूतेभ्यो नम इति दद्यात्

प्रदक्षिणं परिषेचनं एवं मनुष्ययज्ञं निवीतीदं अग्नौ मनुष्येभ्यो हंतेति कुर्यात् प्रदक्षिणं परिषिंचेत् सनकसनंदन
सनकुमारसनत्कजातअस्रबोदुंपंचशिखिभ्यो मनुष्येभ्य इदं नमः सतः पुनरुपवीती अग्नेः पश्चाद्भूमौ रभो देवज
नाहुतेः प्राग्दपवर्गं प्रजापतये स्वाहा परमेष्ठिने स्वाहा यथाकूपः शतधारः सहस्रधारो अक्षितः एवामेअ
स्तुधान्यः सहस्रधारमक्षितः धनधान्यै स्वाहा इत्याहुतित्रयं कौत्रासदने दत्त्वा परिषिंच्यः येभूताः प्रचरंति
दिगानकंबलिभिर्छंते विलुदस्य प्रेष्याः तेभ्यो बलिपुष्टिकानो हरामि मयि पुष्टिं पुष्टिपतिर्ददालु स्वाहा इति ध
र्मादिबलीनामुपरिविहितं इति धर्मभेदाद्वैहाय सबलिंदद्यात् सायं गृहादुपरिवेश्वदेव वैहयसौ अथ
विलुप्रीत्यर्थं मग्नदानं करिष्ये इति संकल्प्य सर्वांना इह्नीत्या ददामी सरिग्निर्वेदति इत्यादिर्यं शोयसं स्पद

क्षिणा इत्यंतमुक्ताममोपान्तदुरिक्षयोनेकामः समन्वयतामिति विष्णुप्रीत्यर्थं ब्राह्मणाद्याग्रदद्यात् ग्राममा
त्रमग्नौ वा जुहुयात् तत्र कारिका आदौ षट् जुहुयाद् द्विहोततः स्वाहेत्युदग्दिशि भागसमन्वयवलये द्वे पश्चान्नि
क्षिपेद्भुवि एकांजले स्थले द्वे च मध्ये गारपुगे बहिः चतस्रो निक्षिपेत्कोणे एकां ज्ञायात् लेन्यसेत् देहल्यां च
कपाटे च एकैकां निक्षिपेत् क्रमात् भागद्विदुषे ब्राह्मणाय निवेदयेत् दिवोकः पितृभूतानां यागं कुर्यात् अतुर्थ
तः पंचमो नरयज्ञस्तु विद्युद्दृष्टिश्च पार्श्वयोः अथ नाना जीवेभ्यो पुराणोक्तबलिदानं देवाभ्युष्याः पञ्चबो
धयांसि स्थिः सयक्षोरगदैस्यसंघाः प्रेताः पिशाचास्तरवः समस्ता ये चान्निमिच्छन्ति मयान्प्रदत्तं १ पिपी
लिका कीटपतंगकाद्या बुभुक्षिताः कर्मनिबंधवद्भ्यः प्रयांतु ते तस्मिन्निदं मयान्नेयेभ्यो विस्वष्टं स्मरिबनोभ

वंतु येषाममातामपितामबंधुर्भैवान्नसिद्धिर्नतथान्नमस्ति तत्प्रयेन्नंभुविदत्तमेततेयांतुत्सिंमुदिताभवं
तु ३ भूतानिसर्वाणितथान्नमेतदहंचविष्मूर्नयतो न्यस्तितस्मा तस्मादहंभूतनिकायभूतमनंप्रयच्छामि
भयायतेषां चतुर्दशोभूतगणाय एषस्तत्रस्थितायेखलुभूतंसघातस्वर्थमंनंहिमयाविसृष्टंतेयांतुत्
सिंमुदिताभवंति ५ विश्वेभ्योनमः चोडालेभ्यो चिहंगेभ्यो पतितेभ्यो पापगेगिभ्यो क्रिमिभ्यो वायसेभ्यो
नमः एतान्वस्त्रीनुददिद्विग्नागपवर्षोपत्तयाकारेणदद्यात् अथकिंचिदन्नंशेषंगृहीत्वाबहिरागत्यश्वानो
हिश्यावत्राबलौवैवस्वतकुलोद्भूयो ताभ्यांबलिंचदास्याभिरक्षेतांपथिमांसदा ऐडेवारुणवायंब्यायाम्यावै
नैर्ऋतास्तथा वायसाः प्रतिगृणहंतुभूमावन्नंमयार्पितं इतिश्वानबलिंचायसबलिंदद्यात् पादौप्रक्षाल्या

चम्यग्रहं प्रवेशेत् अथ स्वपितृनुद्दिश्यान्नं ब्राह्मणेभ्यो दद्यात् प्रथमतः पितृयज्ञवलिदानानंतरं वा दद्यात्
इति नित्यश्राद्धमेतन्नाम गोत्रानुपूर्वकं कुर्यात् सौरभेय्यः सर्वहिताः पवित्राः पुण्याशयः प्रतिगृह्यंतु मे
ग्रासंगावस्त्रैस्तोक्वमातर इति ग्रासं दद्यात् देवकृतस्यै न सोवयजनमसि स्वाहा इत्यादिभिरंन्नं होमं कलशहो
मं वा कुर्यात् देवकृतस्यै न सोवयजनमसि स्वाहा मनुष्यकृतपितृकृतः आत्मकृतः अन्यकृत अस्मत्कृत
यद्विवाचनकंचै नश्च कृतस्यावयजन यत्स्वपतश्च जागृतश्चैन यत्सुप्तश्च जागृतश्चैन यद्विद्वांस
श्चाद्विद्वांसश्चैन एन स एन सोवयजनमसि स्वाहा यद्वौदेवाश्च कर्मयाजिद्वाया गुरुमन सोवा प्रयुता देव
है उमं अगवा योनो अभिदुच्छुना यते तस्मिन्त दे नो व स यो नि धत्त न स्वाहा कामो का र्ष्णि नो नमः कामो

कार्षिकामः करोति नाहं करोमि कामः कर्तानाहं कर्ता कामः कारयित्ता नाहे कारयिता एषते काम का माय
स्वाहा मन्यर कार्षिन्मो नमः मन्युर कार्षिन्मन्युः करोति नाहं करोमि मन्युः कर्तानाहं कर्ता मन्युः कारयिता
नाहं कारयिता एषते मन्यो मन्यवे स्वाहा इति प्रत्यहं होमयेत् पापनाशायति धनधान्यमायुः प्रजावृत्ति
श्वजायते व्याहृतिभिश्च हुत्वा स्वस्तिश्च धामिभ्यो नमः प्रार्थनमस्त्वत्तिथिभिः सह भुंजीयात् तथा अ
तिथिर्यस्य भग्नांशो गृह्णात्यतिमिथं तत् सदत्वादुच्छ्रुतं तस्मै पुण्यमादाय गच्छति अथ वैश्वदेवावश्यक
त्वमहायमः अकृत्वा वैश्वदेवं तु भुंजते यदि जाधमाः कृतार्थे नान्नपाकेन काकयोनिं ब्रजंति ते वैश्वदे
वे नये हीना अतिथ्ये न विवर्जिताः सर्वे ते वृषलाज्ञेयाः प्रासवेदा अपि द्विजाः पापो वा यदि चांगुलो मात्

घ्नः पितृघातकः वैश्वदेवे तु संप्राप्ते सोतिथिः सर्गसंग्रहः न पृच्छेद्द्वैत्रचरणं न स्वाध्यायं कदाचन हृदये पार्षये
 दन्तं सर्वदेवमयो हि सः गाकाष्ठभारसहस्रेण घृतकुंभनातेन च अतिथिर्यस्य भग्नां त्रास्तस्य होमो निरर्थकः ना
 श्रंतिपितरस्तस्य गृहे दत्तामपि स्वधां जुहुयात्सर्पिषा तं तु तैश्च द्वा रवि वर्जितं दध्ना कं पयसा कं वा तदभावे च
 नापि वा अकृते वैश्वदेवे तु भिक्षो भिक्षार्थं सामते नुश्च स्य वैश्वदेवार्थं भिक्षां दत्त्वा विसर्जयेत् वैश्वदेवकृतं
 दोषं त्राक्षो भिक्षु व्यपोहितं न हि भिक्षुकृतं दोषं वैश्वदेवो व्यपोहति अनाभावे वैश्वदेवं कृतं उलेन जले न च
 अथ गामंत्रतो जह्वा वैश्वदेवफलं रुभेत् पयोदधिघृते वापि वैश्वदेवं स्फुरेण तु हस्तेनान्नादिना कुर्या
 इदद्रिरंजलिना जले इति विश्वप्रकाशे वैश्वदेवविधिः ततो ग्निनांति प्रायश्चित्तं अथ यकपनयने विवा

हेवान्निरात्रासूर्यतत्तदग्नौशांतिंगतेसलिततद्भस्मशान्नेदेवीरित्यरवोक्ष्यतस्मिन्भस्मन्ययंतेयोनिर्त्रुत्विय इति
समिधंप्रताप्यअग्नौकामउदुध्यस्वाग्नेरितिमंत्राभ्यांतांसमिधंतस्मिन्निधायअग्निंशांतिप्रायश्चित्तार्थं गोमूत्रस्य
माचार्यायदत्त्वाग्निप्रज्वलनायाज्यंसंस्कारांतेस्क्रुस्क्रुवोसंनृज्याग्निंपरिषिन्यअग्निसिध्यर्थंप्रायश्चित्ताहुती
होष्ये इतिसंकल्प्यसुवाजुहयात् उंअयाश्चाग्नेभेषजंस्वाहा अग्नयेअयसेइदं अग्निर्होता अश्विना
धुर्युं लष्टाग्नीन् मित्रउपवता सोमः सोमस्यपुरोगाः शुक्रः शुक्रस्यपुरोगाः चातास्वइंदुसोमाः वाता
पेहवनंः श्रुतः स्वाहा अग्नयेपंचहोत्रेइदं २ ब्राह्मण एकहोता सयज्ञः समेदरानुप्रजांपशून्पुष्टियशः
यज्ञश्चमेभूयास्वाहा ब्राह्मणार्थिकहोत्रइदंनमम अग्निर्द्विहोतासभर्ता समे भर्ताचमेभूयास्वाहा अ

४ पृथिवीत्रिहोतासप्रतिष्ठासमे. प्रतिष्ठाचमेभूयास्वाहा ५ पृथिव्यैत्रिहोत्रेअंतरिक्षंचतुर्होतास
 विष्ठासमे. विष्ठाश्चमेभूयास्वाहा अंतरिक्षायचतुर्होत्रे ६ वायुः पंचहोतासप्राणः समेद. प्राणाश्चमेभूया
 स्वाहा वायवेपंचहोत्रे ७ चंद्रमाषढोता सक्रतुक्तस्ययति समेददा. क्रतवश्चमेकल्पता ८ स्वाहा चंद्रमसे
 षड्दोत्रे = अन्नः सप्तहोता सप्राणस्यप्राणः समेददातु. प्राणस्यचमेप्राणोभूयास्वाहा अंनार्यांसप्तहोत्रे
 ९ द्यौरष्टहोता सोनाध्व्यः समे. अनाध्व्यश्चभूयासः स्वाहा दिवेअष्टहोत्रे १० आदित्योनवहोतासते
 जस्वीसमेद. तेजस्वीचभूयाः स्वाहा आदित्यायनवहोत्रे ११ प्रजापतिर्दशहोता सइदः सर्व. समे सर्व
 चमे. भूयास्वाहा प्रजापतयेदशहोत्रे १२ सनोज्योतिः याष्टयस्वाहा उषोनिभुग्न्यः १३ यन्मआत्मनो

मिंदा स्वाहा अग्नये जातवेदसे विचर्षणये १४ पुनरग्निश्चक्षुः अग्नीं द्राष्टुं ह स्पत्यश्विभ्यः १५ भूर्ग्नये
च पृथिव्यै च महते च स्वाहा अग्नये पृथिव्यै च महते १६ भुवो वायवे वायवे अंतरिक्षाय महते १७ स्व
रादित्याय आदित्याय दिवे महते इदं १८ भूर्भुवः स्वश्च इमसे चंद्रमसे नक्षत्रेभ्यो दिग्भ्यो महते इदं
१९ अनाज्ञाते अग्नये २० पुरुषसंमितः अग्नये २१ यत्ताकत्रो अग्नये २२ उंभूः स्वाहा अग्नये २३
उंभुवः स्वाहा वायवे २४ स्वः स्वाहा सूर्याय २५ उंभूर्भुवः स्वाहा प्रजापतये २६ इमं मे वरुण २७
तत्त्वायामि २८ यन्त्रिस्थिते २९ यत्किंचेदं ३० वरुणाय त्रयस्त्रिंशत् त्रयस्त्रिंशत्तुनुभ्यः ३१ तंतुतन्वं
न् ३२ उदुध्यस्व ३३ अग्नये तंतुमते इति हुत्वा त्रोषं समापयेत् प्रजापतेन त्वदेतान्यन्यो ३४ यदस्य

कर्मणः ३५ इतिस्त्रिष्टुतं हुत्वाग्निं परिषिष्य ब्रह्मणो गां दद्यात् तथा च यस्योपासनवन्द्स्त्रु रात्रांतः क्ष
यं ब्रजेत् जाताग्नौ दशरात्रं तु शौचेव्येकविधिः स्मृतः यत्तिकारिकोपि उपानयाग्नौ च विवाहवन्होशावा
न्जे सौतिकपावके च शांते हतौ चोपहते च शांतो देवीरिति ह्यग्निर्गोक्ष्य भस्म तस्मात्समारोप्य समिध्ययं
ति आजु बह उ दुध प द द्यं च लौक्यानलेता समिधं प्रहस्य दद्याद्दरं कांचनमेव मूद्यं चतुर्थी होम मध्ये
पियद्विच्छिद्यते न लः यथा पूर्वमुपासीत संधानमिदं मंत्रं हि एतदेव विधानं तु करणीयं विजानता
प्रतिष्ठिते ग्नौ जुहुयात्सक संमार्गो त एव सोरेयाश्चाग्ने अग्निर्होता ब्रह्मण एक होतारं दशामन स्वीति
चमिंदा द्वे रभ्र रग्नादि चतुष्टयं महसूर्व व्या हतीनां ४ अनाज्ञातत्रयं पुनः प्रणवादि व्या हतीनां ४